

A.No. 19505

Q 23 2/5

உ

கணபதி துணை

சிவாநந்தபோதம்.

சுத்தப்

பதிப்பு.

சென்னை:

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

இதன்விலை அனா—உ.

சிவாநந்தபோதம்.

சுத்தப்

பதிப்பு.

இ ி து,

கொ - லோகநாதமுதலியாரவர்களது

சென்னை:

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

இதன்விலை அனா-2.

சு-கு-வெ-ராமாச்சாரி.

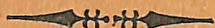
புத்தக வீளம்பரம்.

ஞானவாசிட்ட வசனம்	1	8	0
கட்டளைக்கொத்து	0	8	0
பகவற்கீதை வசனம் (தஞ்சைப்பதிப்பு)	1	4	0
ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாஸ்திரம்-16	0	10	0
பிரபுலிங்கலீலை	0	8	0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1	8	0
நானுசீவவாதக்கட்டளைக் கொத்து	0	6	0
திருக்கடந்தைப் புராணம் உரை	0	8	0
அரிச்சந்திரபுராண மூலம்	0	8	0
சானந்தகணேசர் புராணம் உரை	0	12	0
சேதுபுராண வசனம்	2	0	0
திருவள்ளுவர் குறள்-மூலம்	0	4	0
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூது-உரை	0	6	0
சிவநாமசங்கீர்த்தனம் (படத்துடன்)	0	4	0
நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை(படத்துடன்)	0	6	0
கந்தபுராணச் சுருக்கம் (செய்யுள்)	0	12	0
ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	4	0	0
சப்தரிஷிவாக்கியம்-5500 பாடல் (திக்கு)	6	0	0
மனவுல்லாச கதை	0	8	0
திருமூலர் திருமந்திரம்-நூது பாடல்	1	8	0
திருக்குறள் உரை	2	0	0

கொ - லோகநாதமுதலியார்,
மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புகடிபோ,
29 நெ. வைத்தியநாத முதலியார் வீதி, சென்னை.

சிவமயம்.

சிவாநந்தபோதம்.

காப்பு.

வெண்பா.

2/5

சிவானந்த போதகமாஞ் சித்திமுத்திதந்து
பவானந்த மானவினே பாழாம் - நவானந்த
நசனேதானாகு மென்வடிவுத் தாளிணையைப்
பாசமுடன் ரொழுவார் பார்.

(க)

தியாகரநுள் போதஞ் சிவசுந்தரன்சொல்
தயாபரியென் ருய்வடிவந் தானும் - செயாவெனவே
பொய்யா விநாயகனும் பொற்துருவாஞ்சண்முகனும்
அய்யாவு மென்னுள்ளே யாம்.

(உ)

முத்திபெறு மென்னெஞ்சு மூர்க்கருடனே யிணங்கி
சித்தந்ததும்பிச் சிதருமன் - முத்தனும்
பட்டினத்தார் சாக்ஷிப் பகுத்தறிதலிந்நூலைத்
தொட்டவர்க்கு முண்டாஞ் சுகம்.

(ங)

பணியறுத்த லாகப் பரபோகங் கொண்டு
துணிவுறுத்த நெஞ்சுக்குச் சொல்லின் - அணியாய்
படபடென்னும் நெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார் தானே சிவம்.

(ச)

சு

சிவானந்தபோதம்.

சிங்காதனமுடைய செல்வவடியார்கள்
தங்காற்சிரமேற் றரித்திட்டேன் - பொன்கால்
ஏற்றிப்புகழ்ந்தன்பா லிந்நூலென் புன்கவியால்
சாற்றத் துணிந்தேன் சமண. (ரு)

நூ ற் ப ய ன்.

விருத்தம்.

அறிவதனை மனங்கேட்கச் சிவானந்த போதத்தை
யறியநன்றாய், நெறியுடைய முத்தர்கள்தன் திருவடி-
யிற் பணியவருள் நிகைக்கக்காட்டிக், குறியுடனே
யனுபவத்து வழியடைந்து கதிபெறவே கூறவென்-
னும், பிரிவறவே வாழ்ந்துசிவப் பேரானந்தம்பெரு-
கப் பேசுமிந்நூல். (சு)

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்துதி.

நிறைந்தபரி பூமணமாய் நிர்க்குணமாய் நிர்மலமாய்
நித்தனாகித், துறந்தமனத் துடையோர்க்குந் துரி-
யனுமா யதீதனுமாய்ச் சோதியாகிக், கறந்தமுலைப்
பாலாகிப் பாலிலுள்ள ருசிகாட்டுங் கர்த்தனாகிச்,
சிறந்தகுரு மாணிக்க சுவாமிகளை யெம்முளத்திற்
றொழுதல்செய்வாம். (எ)

சிவாநந்தபோதம்.

சமயாசாரியர் ழுவர்நுதி.

இசைகுருகிப் பரந்தானே யெழுந்தருளி வேண்டி
யதோ ரின்பந்தந்து, இசைக்குளவா யெதிர்த்த
வரை மதித்திடாச் சிவசமய மேலாய்ச்செய்து,
இசைக்குளவோர் புகழ்ந்தேத்தச் சிவாலயத்திற் றே
வாரஞ் சிறக்கவோதிப், பசைக்கருதி யருள்பெருகு
முவரிணை மலரடியிற் பணிகின்றேனே. (அ)

பஜவண்ணர் அல்லமாப்பிரபுநுதி.

பத்தினிலை தவறாமற் கிருபையுமே வழுவாமற் பா
ரின்மீதே, யுத்திசிவ கணேசருக்குப் போதமுற்றுப்
பூசைசெய் துகந்துஞானத், தத்துவமே யுணர்ந்து
சிவந் தானாகும் பஜவண்ணர் சாக்ஷாத்கார,முத்திதரு
மல்லமாப் பிரமீச சிருவர்தாள் முடிக்கொள்வாமே. ()

மருத்துமலைதேசிகர் நுதி.

பன்னுமறை சாத்திரங்க ளாகமங்கள் விரிந்த நூற்
பலத்திற்சென்றே, யுன்னுகின்ற மனத்தாலே பிறப்
பிறப்பாம் நோய்பலவற் றுற்றிடாமற், பொன்னு
டைய வம்பலவர் கழற்பணியச் சிந்தையற்றுப் பூஜை
செய்ய, வென்னதென்றே யெனையாண்ட மருத்து
மலைத் தேசிகன்றா ளிறைஞ்சுவோமே. (க0)

௬

சீவாநந்தபோதம்.

நூ ல்.

அறிவுக்கும் மனதுக்கும் * வாக்குவாதம்.

அறிவுகூறுதல்.

ஆனநெஞ்சமே யிமைப்பொழுதாகிலு மலைவறுத் திருந்தாயோ, போனநாளிலே நடந்ததுமிருந்ததும் புதுமைகளறியாயோ, ஈனமாகிய கவலையைநீக்கி யைம் பொறியினிலிணங்காமல், தானமொத்துநான் சொன்மொழிகேட்டுநீ சரியென்றுமகிழ்வாயே. (க)

மனங்கேட்துதல்.

(அவதாரிகை.) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிறது! இமைப்பொழுதாகிலும் பிரியாமலிருந்த நீ இப்போ தென்னை அன்னியமாகக்குறித்து சொற்படி கேட்கச் சொன்னதும் சந்தோஷமாயிற்று; ஆகிலும் உதவி யான காரியமாக விருப்பிற் கேட்கவேண்டுந்தானே; ஆதலாற் சொல்கவென்று மனங்கேட்க, அறிவுகூறு கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

முத்திபெறு மழகான நெஞ்சகமே பணியறுத் தென் மொழியைக்கேணீ, சத்துசித் தானந்த பரா பரமே கெதியென்றுஞ் சார்ந்திடாமன், முத்தர்களு மோதிவைத்த நூலதனை யாராய்ந்து முனைந்திடா

* பாக்கள்-அறிவுசொல்வது; வசனங்கள்-மனதுசொல்வது.

சிவாநந்தபோதம்.

எ

மற், பத்திரிலை நில்லாமற் சிந்தனையு மோயாமற் பார்
ப்பதென்னு. (உ)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆயினிபாதோ பரத்தைச் சாரவில்லை
யெனவும், நூலினுட்பொருளை யறிந்து முன்கொள்ள
வில்லை யெனவும், பத்திரிலை யினிற் கவில்லை யெனவும்,
சிந்தனைகளை யறுக்கவில்லை யெனவும், சொல்கின்றன
வற்றை எக்காலத்தினு மியானறியாதவனாக விருக்
கிறேன்; இஃதந்தரங்கப்பாஷையாக விருக்கின்றது.
மாடு, மக்கள், பெண்டிர், சுற்றம், வாணுள் முதலி
யனவே பொருளென்றுன்னியிருந்த வெனக்கிப்
போது திடீரென்று நான்குவகையிற் சிந்திக்கச்சொ
ன்னீர். ஸ்பஷ்டமாகப் புலப்படுமாறு புகல்கவென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும்பெண்டிரு மானிகையு
டன் வாழ்வும், நாடுராச்சிய மாண்டிடும்புகழ்ச்சியு
நம்மதென்றே தேகத்தி, னூடுசென்றுநீ யெனதுட
லியானென வழன்றலுத் திடுநெஞ்சே, வீடுவிட்டுயி
ரேகிதிம்போதநிலில் வினைவழி நுழைந்தாயே. (ங)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) தேகத்தினுள்ளே புகுந்து மாடு, மக்
கள், சுற்றம், பெண்டிர், உயர்வாழ்வு, தேசாதிபத்

அ

சிவாநந்தபோதம்.

தியப்புதழ்ச்சி முதலியவை சதமென்றும்; தேகம் நான் எனது என்று பாராட்டி உழலுகிறாயென்றும்; முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறாயென்றுஞ் சொல்லுகிறாய். நீ இதுகாறும் கூட இருந்தையா இல்லையா? இதுகாறும் யாதும் புகலா திருந்தவாறென்னை? இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்வதற்குக் காரணமென்னை? என்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

கேணிநெஞ்சமே யுன்னிடவயத்திலே கிடந்துலைந்தன மின்னாள், வீணிலேபல செனனமுமெடுத்ததின் மெலிந்திடு மப்போது, ஊணிலேனெனை யானறியாமலே யுத்தமர் நோக்கத்தாற், காணுமிப்படி மானிட தேகமுங் கண்டது மறிவாயே.

(ச)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) அனேகந் தேகத்திற்பிறந்து பிறந்திருக்கின்றதாகவுஞ் சொன்னீர்; அவற்று ளிம்மானிட தேக மருமையாகப் பெரியோர் கிருபாநோக்கத்தாற்கிடைத்ததாகவுஞ்சொன்னீர்; அதுதெரியும்படிக்குச் சொல்லுமென மனங்கேட்க, அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

நாலுவகை யோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்து நளினமாக, மேலுகந்த மானிடந்தா னெடுப்ப

சிவநந்தபோதம்.

கூ

துவே யருமையாய் மெய்யனாகி, பாலுபோன் மனமு
டைத்தாய் புண்ணியமே மிகுந்துபவங் கீழாய்த்தன்
ளி, நாலுணர்வ தருமைநெஞ்சே யிருவினையி லொ
ருவினையை நொறுக்கித் தானே. (ந)

மனங்கேட்தநல்.

(அ-கை.) ஆனால் மானிடதேக மெடுப்பதருமை
யென்று சொன்னீர்; அதிலும் மெய்யனாகிக் கள்ள
மற்று பாவம்போக்கி புண்ணியமிகுந்து நாலுணர்வ
தருமை யென்றுங் காட்டுகின்றீர். அப்படியானால்,
மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமாயருமையாகிய
தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவுகூறுநல்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு
மரமுமுண்டு, மனிதரிலு நீர்வாழுஞ் சாதியுண்டு அ
நேககுல மனிதருண்டு, மனிதரிலு மனிதருண்டு வா
னவருமனிதராய் வருவதுண்டு, மனிதரிலே பிறப்ப
றுக்க வந்ததே யருமையென வகுத்தார் முன்னோர்.

மனங்கேட்தநல்.

(அ-கை.) ஆனால் தேக மெடுப்பது எவ்விதம்?
வினையென்பது ஒன்றோ இரண்டோ? இதில் சகாய
மான வினையெது? வினைவழியாய்த் தேகமெடுக்
கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

எழுவகையின் னேற்றமாய்க் கடந்தோறும் பல விதமாயின்பமுற்றே, பழகறவே தேகம்வரும் பேய் மனமே நீசெய்த பண்பினாலே, உழிதருமிக் காலத்து மொழியாம லிருவினையா லுத்தரிற்கும், கழிதரு மிவ் லிருவினையி லொருவினையை நோக்குவது கடினந்தானே. (எ)

மனங்கேட்ததல்.

(அ-கை.) ஆனால் என்னாலே வினையுண்டாகிற தென்றும், வினையினாலே தேகமெடுக்கிறதென்றும் சொன்னீர்; வினைவழியாய்ப் பல யோனிதோறும் எப்படிப் புகுந்து ஜநமரண முண்டாகிறதென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குக் காயத்தான் மருவுஞ்செய்கை
மலர்மணம்போ லுறுஜன்ம மயக்கத்தாலே
இனமாக்கும் பிறவியினி லீழுத்துக்கொண்டே
யெத்தனையோ ஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்
தனவாக்காய் பிரம்மாவுஞ் சிருஷ்டிசெய்ய
தான்றானே வளர்ந்திந்தத் தரணியீதே
இனமாக்கும் வெம்பாசந் தன்னிற்சிக்கு
யிறந்தார்கள் பிறந்தார்க ளின்னம்நெஞ்சே. (அ)

சிவாநந்தபோதம்.

கக

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பிறந்தாலு மிறந்தாலும் வே
தாகம சாஸ்திரச் சொற்படி நடந்தால், தேவேந்திர
பதவி பிரம்மபட்ட முதலானது மடையலாமென்று
சொல்லுகிறார்களே, அது சுகமல்லவோ வென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

முந்தஜன்மமாம் புண்ணிய மிகுந்திடின முக்கிய
முண்டாகும், பிந்தஜன்மமாம் பாவமேமிகுந்திடிந்
பெரியதோர் துயராகும், அந்தரேண்டையு மறுத்
திடி லொளிதரு மரன்கழற்றுணையாகும், பந்தமான
தோர் புராணங்கள் வேதங்கள் படைத்ததை யறி
வாயே. (க)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மும்மூர்த்திகள் பட்டமாயிருந்
தாலும், தேவேந்திரப் புகழ்ச்சி பெற்றாலும், பின்
னும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வாமுமாலய னுருத்திரனிந்திரன் வானவரானு
லும், சூழுமாயுகம் பிரளயந்தன்னிலுஞ் சுகமுடன்
வாழ்ந்தாலும், தாமுமானதொல் லுலகில்வந்துறுவர்

கஉ

சிவாநந்தபோதம்.

கள் தரணியோர் புழந்தேற்ற, வீழும்நெஞ்சமே
யரனடிசேர்ந்திடில் வினைக்குழுவிழந்தாயே. (க0)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்க
ளுண்டாக்கிவைத்ததார்? அவற்றாலே என்னபிரயோ
சனம் என்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

நரஜன்மத்தை யெடுத்தும்பவத்தினில் நமுகிடா
திவ் வண்ணமே, திரமதாகவே யீசனுத்தரவினாற்
செய்ப்பவர் புண்ணியமென்றே, வரமுடைத்தநல் வியா
சருஞ் செய்தனர் வழங்கிடுமதனாலே, பரவடியையுறு
முத்தர்களிருவினைப் பற்றறப்பார்த்தாரே. (கக)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவபுண்ணிய
மற்றொருவருக்கு உண்டென்கிறது எவ்விதமென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணியமொருவர்க்
குண்டென்று சொல்லுகின்ற ஆமைநெஞ்சே
தருகுமவ ரவருயிர்க்குத் துணைபார்சொல்வாய்
தந்தைதாய்ப் பெண்டிபிள்ளை துணையுமாமோ

சிவாநந்தபோதம்.

கங்.

வருகுமந்த வியாதிகளும் வினைதானல்லோ
மக்கள்பெண்டு தந்தைதாய் வாங்கிக்கொண்டு
திருகுமவர் பின்னொருவர்க் கீந்ததுண்டோ
திருஷ்டாந்தங் கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. (கஉ)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒரு
வர்செய்த பாவ புண்ணியம் மற்றொருவருக் குண்
டென்று பொய் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பாசபந்த மானதொரு மூடர்க்கிந்தப்
பற்றுதலை வையாட்டால் நம்பமாட்டார்
ஆசைகொண்டு செய்யார்கள் விகாதஞ்செய்வார்
அதனாலே பொருத்தம்வைத்துச் சொன்னதல்லா
நேசமிது போலவே பகைத்தார்பாரு [ல்
நீங்கினால் வேறுகெதி நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிது நம்பாதே நெஞ்சேகேளு
முனைந்தவர்க்குச் செய்தபலன் முடியுந்தானே. ()

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை துன்
மைக்கூட்டுறவில்லையே; அப்படியிருக்க, ஒருகுடும்ப
த்திலே பத்துஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக்கொன்று
பிறவற்றிற் கிடங்கொடாமலும் உள்ளுக்குள்ளே

கசு

சிவாந்தபோதம்.

அநேக விகற்பத்தோடு மனம் பேதித்து வாழ்கிறார்
களே, எந்தப் பற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்றுபோலிரு
க்கிறார்களென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெண்ணாலும் பொண்ணாலும் பூமியாலும்

பெருக்கவே யிச்சைக்கொண் டொன்றுக்கொன்று
தின்னார்க ளுறவாடிச் செத்தாரல்லாற்

சேர்ந்துமன மொன்றுகிச் சிறந்திட்டாரோ
கண்ணலே பார்த்துநீ சுகங்கண்டாயே

கவலைக்கே யாளாகிக் கருத்திழந்துப்

புண்ணுகிப் பிறப்பிறப்பிற் புகுந்திட்டாய்நீ

பூமலர்த்தா டுணையென்று புகழ்வாய்நெஞ்சே.(கசு)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வினைவழியே யுயரித்தேகத்தை
விட்டு இனிமேற் றேகமெடுக்கிற தெந்ததேகமோ
வதைத்தெரியும்படியும், இத்தேகத்தை விடும்பொது
யாதொருகுறிகளுண்டோ வென்றும் மனங்கேட்க,
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ் சீராம்புலன் கரணம்
ஆகந்துறக்குமப்போ தந்நேரம் - போகமது
எவ்விடத் துச்சென்றதோ யேற்குங்கடவடிவம்
அவ்விடத்தைநன்றா யறி.

(கரு)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை) ஆனால் வீணைப்பயனு மறிந்தேன், இந்த அருமையாகிய மானிடதேகம் வந்ததுமறிந்தேன், வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களது கட்டுப்பாடு மறிந்தேன், பிறப்பிறப்பென்கிற விவரமுமறிந்தேன், வீணை வழியே தேகமெடுக்கிற தென்னும் விவரத்தையும் என்னால் வினையுண்டாகிற தென்பதையு மறிந்தேன், ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை, தீமை, உதவியில்லையென்பது மறித்தேன், ஒரு குடும்பத்திலே பலஜனங்களுள்ளுப்போற் கூடி வாழ்கிற பந்தத்தையு மறிந்தேன், எல்லாமுள்ளபடி ஒத்துக்கொண்டேன், அரசனது திருவடிநிழலையடைகிறதே சுகமென் றுசை கொண்டேன், இத்தனைநாளாக வென்னை நம்பியிருந்த குடும்பத்தாரெல்லாம் இளந்தைகளாக விருக்கிறபடியினாலே அவர்களை விட்டுவிட்டால் வேறுகெதியின்றி அவர்கள் வருந்துவ ராதலா லவர்கள் பக்குவகாலபரியந்த மிருந்து காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொரு வயணஞ் சொல்கவென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

அவரெல்லா மிருக்கவிப்போ துன்னையேம
னழைத்துவிடி லியா துசெய்வாய்முகுநெஞ்சே

யிவர்களுக்குப் பிழைக்கும்வகை திரும்பிவந்தே
 யேதுவாய் முடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
 தவறிநீ கடம்விட்டுப் போகும்போது
 தான்கூட மாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
 அவரவர்க்குச் சிவன் றுணையென் றெண்ணிடாம
 லையத்தா லிப்படியே யலைவுற்றாயே. (ககூ)

மனங்கேட்தநல்.

(அ-கை.) ஆனாலறியலானேன், இனிமேற் பாச
 பந்தத்தில் வீழ்வேனோ? திருவடியை யடையாம
 லிருப்பேனோ? ஆனாலின்னுங் கொஞ்சகாலம் பொ
 றுத்துத்தான் திருவடியை யடைவதற் கேதுபண்
 ணிக்கொள்ளக் கூடாதோ? இப்போது தானே
 துணிந்துகொள்ள வேண்டுமோவென்று மனங்
 கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

காயமன வாக்குத்தான் றளர்ந்தபோது
 கருத்தழிந்தே யுறுதியற்றுப் பாசமீறி
 நேயமந்த மாய்கையினிற் பற்றிக்கொண்டால்
 நெற்றிக்கண் படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரோ
 காயமன மேயிந்தக் காயந்தானும்
 வல்லமையோ வெத்தனைநாள் வாழுமோசொல்
 காயமது நிலைபல்ல வென்றுமுன்னோர்
 கண்ணொளி மழுங்குமுன்னே கதியுற்றாரே. (ககூ)

(2)

சிவாநந்தபோதம்.

கௌ

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானாற் சாலவு மச்சங்கொண்டேன், இனி திருவடி யடைவதற்குப் போந்த வழி சொல்லென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

முந்திபரிபூரணமாய் முத்தியடைந்தவர்கள்
சிந்தைமகிழ்ந்தோதுஞ் சில நூலை - யுந்தியுந்திப்
பார்த்தறிநீன்றாய் பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே
சேர்த்தறிந் யென்வசத்திற் செல். (கஅ)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை) அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப்பார்த்தேன், திருவள்ளுவநாமனார் முப்பால் வைத்துக் குறள் சொன்னதினாலே “துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை” என்று சொற்றனர். அஃதென்கொலென மனம் வினாவவதற் கறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

யாவரிருக்கு நீலையதனை யவர்க்கேயதனி நிலையமா, மூவர்முதலாம் ரிஷியோர்க்கு முழுக்கத்துறந்தோர் காமிடர்க்குந், தேவரீர்க்குந் திறமுதலாய் சிறக்

கஅ

சிவாநந்தபோதம்.

கக்காட்டுங் கண்ணொளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ்
சனமாய் நவின்றமொழியென் னாயகமே. (கக)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் முத்திசிலையை மாத்திரம் தனி
மையிற் பேசுகின்ற நூல்தா னெவ்விதமாகச் சொல்
லுமென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகமெடுத்ததுவுஞ் சிந்தையுடைத்ததுவும்
போகசமுசாரத்திற் புக்கதுவும் - தாகமது
கொண்டுதவிர்த்ததுவுங் கூறுங்கனவெனவே
கண்டுசொல்லும்நூலதனைக் காண். (20)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் அந்த நான்கும் பார்த்தேன்,
அதிலுள்ள பொருளைச் சங்கையற இப்படி யிருக்கு
மென்று தெரிந்துகொண்டாற் போதுமோவென்று
அதிவினயத்துடன் மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்
றது.

அறிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

அறிவுக்கே சாட்சிகொண்டு நூலைப்பேசி
அங்கத்தைத் தானழித்து அகத்தைநோக்கு

சிவாகந்தபோதம்.

கக

குறிவைத்த படியிருந்து மெய்யைப்பொய்யாய்க்
குற்றமென்றே பொய்யைத்தான் பொய்யாய்க்க
நெறியுந்நே யிருவினையும் நீக்கிப்போட்டு [ண்டு
நேசமுடனீசனுடன் பாசம்வைத்து
பிறிவற்று ஒன்றாகி வாழலாகும்
பேதித்துங் போகாதே பேணிக்கூடே. (உக)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) அந்தப்படிதானே யனுபவிக்கிறதா?
மற்றொருவருடைய சகாயமும் வேண்டி யிருக்குமா
வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

புகர்ச்சமயமாகின்ற பலசமயந்தன்னிலே புகுந்
திடாமல், அகர்ச்சமயமாகின்ற சிவசமயத்திச்சைக்கே
யகப்பட்டானீ, மிகப்பெரிதாம் புத்தியைநீ படைத்
திருந்தும் பெரியோரை மேவிடாமல், தகைப்பட
வே பிறவியென்ற நோய்க்குள்ளே சிக்கித்தான் றளர்
வதேனோ. (உஉ)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்
கிமோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெரியோரைச் சாராம லவர்களுக்கே யன்பு
செய்து பேசிடாமல், துரியமா தீதத்தில் சிவபூஜை
செய்யாமல் சுற்றிச்சுற்றி, அரியயனுங் காணாத பரம
சிவ மென்றதையு மறிந்திடாமல், சரியென்று வினைப்
பயனுங் கொண்டதுவே கோலமாய்ச் சாதித்தாயே.

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு
ஜகத்திலே பிரயோஜனமில்லையே, எவ்விடத்தி லிருப்
பார்களோ ! அவர்களைக் கண்டு தரிசிக்கலாகுமோ
வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

தெளிந்ததுறவி யிகந்தனிலே தேகப்பிராரத்
துவப்படிக்கு, பொழிந்தேகரணத் தனுபோகப் புவ
னத்திருந்து. மெச்செயலும், ஒழிந்துகிந்தை தெளி
வுற்றே ஒன்றேசிவமென் றிருப்பார்க, ளிழிந்தபேரு
மவரைக்கொண் டேறுவார்க ளிகத்தோரே. (௨௪)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் இகத்தில் சஞ்சரிக்கிறதினால்
பெரியோர்களுக்கு இடறுவராதோவென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

சிவாநந்தபோதம்.

உக

அறிவுகூறுதல்.

கருவியகன்றிவ் வுலகத்தைக் கனவென்றிருக்கக்
கருத்ததனுள், குருவைக்கண்டொப் புவமையற்று
வுள்ளும் புறம்பு மொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்து
பூரணத்தில் குலாவுமடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப்
பொருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப்பார் வல்ல
வரே. (உரு)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் விபரீத மிகுந்து வந்ததானால்
அதை நீக்கிக்கொள்ள வல்லமையுண்டோ வென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

முந்தவிருந்த வஞ்ஞான மூடமான சத்தியையும்,
பந்தமறவே துணிந்துபரா பரனைத்தினமுங் கைக்
கொண்டு, சிந்தைதெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென்
றெண்ணுந் துணிவதனால், தொந்தமறுத்துச் சிவா
நந்தச் சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. (உகூ)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் எந்தச்
சாதியாயிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோவென்று
மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

சிவாநந்தபோதம்.

அறிவுகூறுதல்.

சாதிபேதந் தனைக்குறித்துத் தயங்கிமயங்கித் தள
ராதே, சாதியாவ தெவரறிவர் சருவவுடலு மொன்
ருச்சே, சாதியாவ ரெவரென்னில் தன்னையறிந்து
சிவமான, சாதிபெரிய சாதியென்று சாற்றுமறை
கள் சத்தியமே. (௨௪)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களை சாதிபிரித்துச்
சொல்லுகிறதினாலே குற்றமுண்டோவென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஞானம்பதியா விழிகுலத்தோர் நாட்டிற்றிரித்தே
சாதிதன்னை, யினசாதி யாரென்றே யிகழ்ந்தார் முத்
தர்பத்தரையும், ஆனபெரியோர் தங்களையு மவரி
லொன்றாய்க் குறித்துக்கொண், டனமுரைத்தே யரு
நரகி விழிந்துபோன ரிகத்தோரே. (௨௫)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) இப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்
தோ ரிகழ்த்தக்கதாகத் திரிவானேன்? ஜகத்தோரி
கழ்வானேன்? இதனால் யாருக்குத் துன்பம், யாரு
க்கு இன்பமென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்
றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

பெரியோரைப் பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
 பேயரென்ன விகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு
 திரிவார்க ளிச்சைபடி ஜகத்தோர்பார்த்து
 தீவினையும் நல்வினையும் திரட்டிக்கொள்வார்
 சரியாச்சென் றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
 சச்சிதா னந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்து
 துரியாதி தப்பொருளைப் பெற்றும்ந்தச்
 சுயஞ்சோதி யாகியே சுகமுற்றாரே.

(உரு)

மனங்கேட்தல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களிருவினையும் ஜகத்
 தோருக்கு ஒப்பித்து சுகம்பெற்றார்களே? அவர்களை
 இகழ்ந்த வுலகத்தா ரென்னலாபம் பெற்றார்களே
 ன்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெரியோரை யிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
 பேசக்கேள் நெஞ்சகமே பெருமையாக
 பரியேறப் போனவன்றான் நீயில்வீழ்ந்து
 பதைத்ததுபோ டெவ்வயற்றில் நெருப்பைக்கூட்டி

உச

சிவாநந்தபோதம்.

நரிவாயில் பொருள்பறிக்கு மின்பம்போலே
நகைத்திகழ்ந்தே எரிவாயி னரகம்புக்கு
விரிவான வெழுநரகில் விழுந்திளைத்து
மெவிந்திடுவா ரென்றுமறை வீசந்தானே. (௩௦)

மனங்கேட்துநல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவ மிப்
படியென்று மறியலானேன், அப்படிப்பட்ட மகாத்
துமாக்கள் தரிசனங் கண்டுகொள்ளுகிறதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

குற்றமேதுங் குறியாமல் குணமும்பலவாய் விரியாமல், ஒத்துபொறிகள் புலனைந்து முறவாய்நீயு முகந்திதனை, பத்தும்பதன மாகத்தான் பட்சமிகவும் வைத்துரத்தாற், சித்தமதனைச் சிவமாக்கு சிவான்ந்த போதமிதே. (௩௧)

மனங்கேட்துநல்.

(அ-கை.) ஆனால் லெவர்களிடத்திலும் சாஸ்திரத்தின் கேள்விகேட்டுத் தெரியும்படிச் செய்துகொள்ளுகிறதுதானோ? அவர்களாக்கினைக் குட்பட்டுத் தொண்டுபண்ண வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

சிவாந்தபோதம்.

௨௫

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஐயமின்றி யுடல்பொருளு மாவிழுன்று
மாண்டவனே யுன்னதென் றளித்துப்பின்னுந்
துய்யகுரு நாதனுக்கே யடிமையாகிச்
சொன்னபடி கேட்பதற்கே தொண்டனாகி
மெய்யென்றே யவர்மனமுங் களிக்கும்மீடும்
வேண்டினதோர் சோதனைக்கு மிதத்திடாமல்
செய்யதிரு மலரடியிற் காத்திருந்தாற்
செவியுதனி லுபதேசம் செய்வார்தாமே. (௩௨)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வெகு பிரயாசையா யிருக்கும்
போலிருக்கிறதே! சாஸ்திரக் கேள்வி மாத்திரங்
கேட்டுக்கொண்டு யுக்தியினாலே அனுபவித்து முத்தி
யடையக் கூடாதோ? குருசமுகத்தில் தொண்டுபட்டு
தான் முத்தியடைய வேண்டுமோ வென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

இருவினையுஞ் சமமுடைத்தே யெழுந்துவந்த
வெண்குருவா மாணிக்க வீசனார்க்கும்
குருவடிவா யம்பலவ ருபதேசித்த
குறிப்பைத்தா னறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே

மருவுமிந்த வுடலுக்கு ஞடலைக்காட்டி
வாச்சுக்கு வாக்கருளி மனமுமொத்து
திருவடியி லடையகுரு முகூர்த்தமல்லாற்
சிவானந்த போதகமுந் தெளிந்திடாதே. (௩௩)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால் ஞானசாரியரிடத்தில்
அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ?
சாஸ்திரமும் பார்க்கவேண்டுமோ வென்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

சேறுபோல் தளதளென வலைபூமிக்குள்
திடமான கம்பத்தை நாட்டினக்கால்
மாறுகொண்டு விழுந்திடுமென் றதனாற்சுற்றி
மணற்கல்லைக் கெட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்ற சாஸ்திரத்தின் சாட்சிதந்து
குலைந்திடாத் திடமுற்றுக் குறித்துநின்று
வீறுகொண்டு நெஞ்சேநீ யனுபவித்தால்
மெய்ஞ்ஞான வீடதனில் விளங்குவாயே. (௩௪)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சாஸ்திரந் தெரியாதபேர்கள் சற்
குருவினிட முபதேசம்பெற்றுச் சாதித்து அனுபவ

மடைந்தபேர்கள் பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ள பொருளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளுமோ வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

உறுதிகொண்ட பிள்ளையென்ற லாசான்வைத்த
 வுபதேசங் கேட்டளவி லுறுதிகொண்டே
 இருதயத்தில் நாட்டினது நழுவிடாம
 லெப்போதும் குருபத்தி தவறிடாமல்
 மறுகவலை சாராம லுன்றப்பெற்றால்
 வழங்குநூல் பேசுகின்ற வண்மைக்கொக்கும்
 கிருபைதரும் முத்தியே யடையலாகும்
 கிட்டினவர்க் கேதுகுறை கேடில்நெஞ்சே. (௩௫)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானனுபோகம் ஒருவர்பெற்றிருந்தால் பெருதவர்கள் அந்த வனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும், காட்டென்றும் சொன்னாலவர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லலாமோ? அப்படி இப்படியென்றுங் காட்டலாமோ? ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிட விரகாசத்தைப் பேசினால் மனமொத்துக் களிப்பார்களோ வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஒருவர்தின வொருவர்சொரிந் துற்றபோது
 வுற்றவர்க்கோ சொரிந்தவர்க்கோ வுற்றுப்பாரு
 மருவுமந்த சொப்பனத்திற் கண்டகாட்சி
 மகிழ்ந்தவர்க்கோ கேட்டவர்க்கோ மதித்துப்பாரு
 உருசியுட னறுசுவைகொண் டுண்டவர்க்கோ
 உகைமையுடன் கண்டவர்க்கோ ஆன்றிப்பாரு
 தரிசனமுங் கண்கண்டு சிந்தையற்ற
 சிவஞான மவரவர்க்கே தெளியுந்தானே. (௩௬)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகா
 சம் அவரவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டதுதானே
 வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

நீதானே யறிந்தல்லோ நிலைக்கவேண்டும்
 ிட்டோர் சொல்லுகின்ற நெறியிற்சென்றாற்
 போதாது போதாது பொந்துக்குள்ளே
 புலியிருக்கு மென்றதென்னப் புகுந்துபார்த்தால்
 வேதாள மென்றதொரு மயக்கந்தீரும்
 மெய்யடியார் மனங்களிக்க மேவிவாழ்வாய்
 வாதாடி முத்தர்களை விட்டிடாதே
 மனமேநீ யுள்ளபடி வணங்குவாயே. (௩௭)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனாற் றனித்தனியே சுகமடைவதா யிருக்க, பெரியோர்க ளொருவர்க்கொருவர் கூடிக் கொண் டானந்தமிகுந் துறவாடுகின்றார்களே ! அஃ தெவ்வித காரணம்பற்றியென மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மறப்பான மூன்றுடலு மிழந்தமுத்தர்
மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பான வாகாச மொன்றாந்தன்னிற்
சூரியன்றன் பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத் தேகத்தி லிருந்தமுத்தர்
திருஷ்டியினாற் கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பார்க
மறைப்பான தில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள் [ள்
வன்னியொளி மருவுமந்த வண்மைபாரே. (நஅ)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனாற் சாஸ்திரங்களிலே சரியை, கிரி யை, யோகம், ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே, அவற் றுள் முன் சொல்லிய முத்தொழிலுஞ்செய்து முடிந் தபின்னரன்றோ ஞான மறியவேண்டியது. அப்போ தன்றோ ஞானசாரியர் கிருபாகடாக்ஷம் வேண்டியு தென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சரியைமுதன் முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
 சாயுச்சிய முத்திரையைப் பணியவேண்டும்
 உருசியுட னமுதளித்துப் பாதபூசை
 யுண்மையுட னுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
 யுரிசைகொண்டு சோதித்து நின்றை சொல்லி
 பகைத்துவிடி னகைத்திடுவார் பலனோபாழாம்
 விரிவுகொண்டு மயங்காதே யுற்றுப்பாரு
 வீணருடன் கேள்விவிட்டு மெய்யைப்பாரே. (௩௯)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால்வவளவு மகத்துவமிருக்கிற படியினாலே யம்முத்தொழிலினது லாபமுஞ் சுருவிலே இவராலே முடித்துக்கொள்ளலாகாதோவென மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சாயுச்சிய முத்திரையை யடுத்துக்காத்துச்
 சங்கையற்றுத் திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்தால்
 நீயுச்சிய மாகவென்று கிருபைநோக்கில்
 நேரான முத்தொழிலி னிலாபநேர்ந்து
 மாயுச்சிய மாகவே யம்பலத்தான்
 மலரடிக்கே யன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே
 யாயுச்சிய மாகவே பெற்றோருண்டு
 பராபரத்தை யடைந்ததின் பண்பிஃதாமே. (௪௦)

சிவாநந்தபோதம்.

௩௧

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனா லித்தகைய வனுபவத்தை இல்லறத்தினின்று பெற்றுளரெனரேனு முண்டு கொல்லோ? அன்றேல், துறவறம் பூண்டு, சந்நியாசியாய்ப்பற்பல விரத வைராக்கியமும் சர்வசங்கரிவிர்த்தியுஞ்செய்து, ஜகசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணியசஞ்சார முற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னுமறிவு பிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ வென்றும், இவர்களிலுந் தம்மனதுட் குடிக்கொண்ட வஞ்ஞானந்த காரத்தை யோட்டும் வன்மையிலராகி மூடராதலு முண்டோவென்றும் மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சந்நியாசி யானதிலு மூடருண்டு
சமுசாரஞ் செய்வதிலு ஞானியுண்டு
மூன்னுலே யேதுவாம் பிராரத்துவங்கள்
மூட்டிவிட்டு ஞானிக்கு முறைதப்பாது
மின்னுலே யிருவினையுந் தொடரச்செய்து
பெற்றிடுவா ராசான்றன் கிருபைகொண்டு
மின்னாயின் னங்களா ஸென்றெனாதே
பெருஞ்சோதி முத்திரையைப் பேணிக்கூடே. ()

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் இல்லறத்திலேயிருந்தும் ஞானம் பெற்றுக் கொள்ளலாமென்கிறது சுருவாகவிருக்

கிறதே ! உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானாசிரியரிடத்
தனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முத்தியையடைவ
தருமையாயிருக்கிறதே ! அதிலென்ன பிரயாசை
மென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

யாவர்களும் பெரியோரை யடுத்துக்காத்து
அவரடிக்கே பணிந்துமிக வன்புசெய்து
ஆவலுடன் பன்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போது பக்குவத்தை யறச்சோதித் துத்
தேவர்முதன் மூவர்களுந் தேடிக்காணத்
திருவடியு முடிநடுவுந் தரிசிக்கத்தா
னாவதன லுபதேசஞ் செய்வார்நெஞ்சே
நல்லறிவால் வெகுபூசை நவின்றதாமே. (சுஉ)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் புண்ணிய மிகுந்து சிவாசார
பக்தி, நேயம், சிவார்ச்சனை, வெகுகாலஞ்செய்து பின்
னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் பேர்களுக்குப்
பெரியோர்கள் தரிசனங்கிட்டும் ; அப்பேர்ப்பட்ட
வன் ஆசான் திருவுளத்துப் பாங்குக் கொத்து நடந்
து பரகதியடைவானென்று சொன்னது மறியலா
னேன். ஆகிலும் பெரியோர்களை யடுத்து, அவர் திரு
வுளத்துக்குப் பாங்குபோல் நடந்து, தீக்ஷயும்பெற்
றுக்கொண்டு, சாஸ்திரத்திலுள்ள பூட்டை அனு

(3)

சிவாந்தபோதம்.

௩௩

போகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெரியவுங் கேள்விப்பட்ட
டுக்கொண்டு, ஆசாரியரைக் கவனியாமல், மதங்கொ
ண்டு, ஆசாரியர் திருவடிசூட்ட மகிழ்ச்சியில்லாம
லும், பூரண தீக்ஷயாகாமலும், தட்டிப்போகிற து
ண்டோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அடியருக்குத் தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
யவரவர்க்கு விட்டகுறை யடுத்தகாலம்
பிடியாம விருப்பாரோ தொட்டுக்கொள்வார்
பேதைமைக ளாலுலகம் பிணக்குவந்து
குடியாகு மதனாலே நழுகிப்போவார்
குற்றமறச் சற்குருவைக் குறிக்கச்சொல்லும்
விடியாத காலத்தி லிருளேயாகும்
விடிந்தபின்பு சண்ணுக்கு வெளிச்சமாமே. (ச௩)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) நீர் உலகவிபரீதம் வருகிறதாகவும், அது
னாலே ஆசானைவிட்டு நழுகும்போது ஆசானைக் குற்ற
மாகக் குறித்துக்கொண்டு போகிறதாகவுஞ் சொன்
னீர், அறியலானேன்; ஆகிலு மிவ்வளவிலே நழுகின
லும், இன்னொரு தேகம் புண்ணிய மிகுந்த மானிட
மாயெடுத்து, சமீதியிலே விட்டகுறை முடியும்படி
ஞானசாஸ்திரியார் கிருபையடைந்து, முத்தியடை

வார்களோ வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

இவ்வளவுந் தொட்டேகும் போதுமீண்டும்
இகபோக விபரீதம் வந்தாலுந்தான்
அவ்வளவுந் தான்குருவின் நிருவுளத்துக்
கன்புதவ றுமலே யகன்றானகிற்
றெவ்வளவாய் விட்டகுறை தாக்குஞ்சேர்க்குந்
தேசிகனைக் குற்றமெனிற் றெளிந்துமேலாம்
நவ்வளவா யிழிந்துவிடும் பின்னுமந்த
ஞானகுருத் துரோகமுற்று நரகஞ்சேர்வார். ()

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானசாரியரிடத்தி லொத்தாப்
போலிருந்து தெரிந்துகொண்டு, ஞானகுருத்துரோகி
தானே தான் றெளிந்தவன் போலே பேசுகிறானே,
உலகத்தார்களிலுஞ் சிறிதுபேர்கள் அதைக்கேட்டு
மயங்கி ஒத்து வணங்குகிறார்களே, அவர்களுக்கு
மிவர்களுக்கு மென்னலாபங் கிடைக்குமென்று மன
ங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

புலித்தோலை பசுவரித்துப் போர்த்துக்கொண்டு
புலியென்றும் புலியாமோ வின்னுங்கேளு

சிவாந்தபோதம்.

௩௫

பலிப்பாகப் பெண்போலே புருடன்வேடம்
 பகட்டினு லவனுருவம் பாவையாமோ
 சலிப்பான நரகத்தில் வீழுமாண்பர்
 சற்குருவின் நன்னிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு
 நலிப்பாகப் புலிப்பாயு மியல்புபோலே
 நானிலத்தோர் வணங்கினதா லீனமாச்சே. (௪௫)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாலவன் றுனுங் குருத்துரோகி யான
 படியினாலே எவ்வளவு தெளிவாய்ப் பேசினாலும்
 முத்திவிலக்க னென்பது சரியே. அவன் நிச்சயவா
 னென்று நேசிக்கிறவர்கட்கு என்னவிலாபமென்று
 மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மரப்பசுவின் முலையதனிற் பாலுண்டாமோ
 மலடிக்குச் சுதனுடைய மகிழ்ச்சியுண்டோ
 தூத்தறியாத் தண்ணீர்ப்பாம் பதன்றலையிற்
 றுலங்குமணி யிரத்தினமுந் தோன்றுமோசொல்
 பரத்தினிட நிலையதனைக் குருமுன்பாகப்
 பதியாத மூடனையே பணிந்ததாலே
 வியர்த்தமே யல்லாம லுதவிசெய்ய
 விஞ்ஞான முன்டாமோ விளங்குநெஞ்சே. (௪௬)

௩௬

சிவாநந்தபோதம்.

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனாலறியலானேன், ஸ்திரீகட்கு ஞானம் வராதென்றும், புருடர்க்கு மாத்திரம் ஞானமுண்டெனல் எதனாலே? அஃது விளங்குமாறு சொல்க வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அஞ்சுகின்ற பெண்ணென்று மாணென்றுந்தா
னஞ்சபஞ்ச பூதத்திற் பிரிந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ள வஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறம்பேறே குணம்பேறே நேசம்பேறே
மிஞ்சுகின்ற வுயிர்தானுண் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்ட நூலதிலே பிரித்ததுண்டோ
சஞ்சலத்தாற் சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையற முன்னுலைச் சார்ந்துபாரே. (சஎ)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பேதமையென்பது மாதர்க்கணிகலமென்று ஒளவையார் கூறிய தென்கொலென்றறிவுவினவ, மனங்கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கு மறிவொன்றேயாம்
ஆனாலும் பேதைகுணம் பெண்ணுக்குண்டு
வீணுக்கே யெடுத்தசென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுத்தி யடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டே

ஊனுக்குத் தேடியுண்டே யுறங்கிச்செத்த
வுலுத்தருண்டு புருஷரிலே யனந்தங்கோடி
தாணுவினுக் கேகசரா சரந்தாநெஞ்சே
சற்குருவுக் கப்படியே சார்ந்துபாரே. (சஅ)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனாலதுவு மறியலானேன். நான் கேட்
கும் சங்கைகட்குச் சரியென்னும்படி சமாதானங்
கொடுத்து அருமையாய்த் தெளிவுடனே யார்
சொல்லப்போகிறார்கள்! இனிமேல் நடக்கவேண்
டிய தென்னவென்று குதூஹலங் கொண்டு மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

இன்னமின்னம் பிறவிதனிற் பிறந்தனன்றோ
வினிமேலும் பிறவாம லிருக்கைநன்றோ
வுன்னுகின்ற நினைவேது கருத்தங்கேதோ
வோதுகின்ற வாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்ற கலையேது பண்தானெங்கே
பாடுகின்ற சத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே
முன்னிலையாய் ஞானகுரு மொழிந்ததேது
முத்திரெறி யாய்மனதே முனைந்துபாரே. (சக)

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனாலெவ்விதத்திலேயும், பார்க்குமள
வில், இந்தக் குடும்பச்சேற்றில் உழைத்துக்கொள்ளு

கிறதும், அதற் கொத்தாசையா யுலகத்தார் சொல்லை
விசுவாசமாய் ஒத்துக்கொள்கிறதும், துக்கமேயொ
ழிய உள்ளபடி குடும்பத்தார் என்மேல் பிரியமா
யிருக்கிறதேயில்லை. எப்படியெனில்:—நான் சில
நாள் சம்பாதினையில்லாமலும், தேகசௌக்கியமில்
லாமலும், ரோகஸ்தனாக விருக்கும்போது சர்வத்திர
பேர்களும் என்மேல் மனது சலிப்புற்றிருந்தது கண்
டேன்; ஏவல் பணிவிடையில் வெறுப்பானதுங் கண்
டேன்; சாலவும் பிரக்ஞைதப்பி யிருக்கும்போது
பெண்டுபிள்ளைகளை எதிர்வீட்டார் ஆஸ்தியைக்கேட்
கச் சொன்னதுங் கண்டேன் ; அவரவர்களமும்
போது ஒப்பனைசொல்லி அழுகிற வயணமுங்கண்
டேன்; எல்லாம்பொருளை யிச்சித்திருப்பதென்றே
யறியலானேன்; எனக்கு உரிமையானபேர் ஒருவரை
யுங்காணேன்; அல்லது சிலது நாளுழைத்து மக்
கண் முதலாகியபேர் சம்பாதிக்கச் சாமர்த்தியம்
வருந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின் சும்
மாயிருப்போ மென்றாலும் என்னிச்சைப்படி நடக்
கவுமாட்டாது, அதுவுமறியலானேன்; ஆகையால்
சத்துருவாகிய இந்தப் பேய்க்கூட்டங்களை விட்டு
காயந்தளராமுன் சிவன்றிருவடி யடைதற்கு நீ
சொன்னபடி சத்தியமாய் நடப்பேனென்று மனஞ்
சொல்ல அறிவு கூறுகின்றது.

பணியறுத்தல் முற்றிற்று.

சிவாநந்தபோதம்.

நகூ

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

பொன்னினெஞ்சமே சொற்பழிகேட்கவும் பொருந்தியேநன்றாக, இன்னமின்னமும் பேதைமை கொள்வையோ வில்லறந்தனைவிட்டு, தன்னைத்தானறி யாமலுஞ்சிவனடி சார்வதுமிழந்தக்கால், பின்னம்பின்னமா யிரண்டுங்கெட்டானென்றே பேதைமைகொள்வாயோ. (நூ)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) இதனால் நான் தெளிந்தவிதத்திலே பேதைமையென்ப திருக்குமீடமுங் காணேன். சர்வபணியு மறுத்துவிட்டேன். ஆனால் தெளிவாய்க் கேட்பதற்குத்தெரியும்படிச்செய்யமுதவிவேண்டுமென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சுத்தநெஞ்சமே சற்குருமலரடி தொழுவகைகேட்பாயேல், பத்தனாகியே மானாபிமானமும் பற்றறவிட்டேநீ, குற்றமேதுமற் றெவ்விடங்காண்கினுங் கூறுடற்களிப்புற்று, பற்றுமாகியே திருவடிகதியெனப் பண்புடன்பணிவாயே. (நகூ)

மனங்கேட்தல்.

(அ-கை.) ஆனால் மானாபிமானம்விட்டு, குருவை எவ்விடங்காண்கினு மனோ வாக்குக் காயம் ஒத்து, அன்பு, களிகூர்ந்து எண்ணாண் தேகத்தை இருகையாக்கி, நன்மலரை அவர் திருவடிக்குச் சாத்தி, தீர்க்கதண்டம் பண்ணச் சொன்னீர், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வளவுமிழந்து நான் இதற்கஞ்சுவேனோ? அப்படியே செய்வேன். ஆனால் அதிகமாக உலகத்தார் இகழ்த்தக்கதாக குருமிகுந்த அசங்கிய ரூபமாக விருந்தால் நான் பணியுமளவிலே நிந்திப்பார்களே! அல்லது அவ்வாறிருக்கினும் அப்படித் தான்செய்தல் முறைமையோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

குவலையத்தோர் சொல்கின்ற கேள்வியாலே
கூசுகின்ற நெஞ்சகமே கூறக்கேளு
அவலமாங் கடலுக்கு ளாமுமாண்பர்
அபிமானம் வந்துன்னே அண்டிற்றூனால்
சவலையாய் நமுகிடுவாய் முத்திமார்க்கந்
தான்கிடைப்ப தருமையதைச் சார்ந்தேநீதான்
சிவனடியை யடைவதற்கு சற்குருத்தன்
நிருவுளத்துக் கொத்தவழி செல்லுவாயே. (௫௨)

சிவாநந்தபோதம்.

சுக

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சற்குருவின் நிருவடியில் சரணஞ்செய்வதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஓம்நமசி வாயவென்ற வக்ஷரத்தை
உச்சிக்கண் புருவம்வாய் மூக்குநாசி
தாமசங்க ளில்லாமல் முக்காலுந்தான்
சற்குருவின் நிருவடியில் தானமூத்தி
நேமமா யிப்படியுஞ் செய்வதுந்தான்
நேரான சரணத்தின் தீக்ஷயாகும்
ஆம்பின்னே யென்றெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங் களித்திடவே யாசைவைப்பாய். ()

மனங்கேட்துதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சரணதீக்ஷயுமறிந்தேன், செய்யவுந் துணிந்தேன், கருத்தில் செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ? காயத்தினாலு மிகுதியாய் வணங்கிக் கொள்ள வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

காயமன வாக்கினு லடைந்தகன்மங்
காயமன வாக்கினுற் கடக்கவேணும்

காயமன வாக்கினு லொன்றொளித்தால்
கடமெடுக்க வேதுவாங் கண்டுபாரு
நேயமுள வைம்புலனாற் சூழ்ந்த துன்பம்
நீக்குதற்கு முறையிதுதா னிலைத்துப்பார்நீ
மாயவித்தை யாமென்று நமுகிடாதே
வஞ்சகத்தை நீவிட்டு வணங்குவாயே. (௫௪)

மனங்கேட்துநல்.

(அ-கை.) ஆனலப்படியே செய்கிறேன், இன்னஞ்
சற்குரு திருவுள்த்துக்குப் பாங்காய் நடக்கு மார்க்
கங்கள் சொல்கவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறு
கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வஞ்சனைபொய் சூதுகபடங்கணீக்கி
மானவபி மானமுதற் பெருமைநீக்கி
யஞ்சுகின்ற கோபமாங் காரநீக்கி
ஆசையதைப் பாதியடி யோடேநீக்கி
துஞ்சவே சோதித்துப் பார்த்தாலுந்தன்
துணிவாகித் திருவடியே கதியென்றெண்ணி
தஞ்சமென்றே யையனது நிழல்போற்காத்து
சரணத்தி னேவல்செய்து தழைத்திடாயே. (௫௫)

மனங்கேட்துநல்.

(அ-கை.) அப்படியே தொண்டுசெய்கிறதற்கு மா
ளானேன், எத்தொழிலு மில்லாமல் சர்வ ஆசையு

மிழந்து நிரந்தரமாயிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டுபட்டிருந்தால், வயிற்றுப் பசிக்கு அன்னம் வேண்டியிருக்குமே, அதற்கென்ன வயணமென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

இச்சையுடனெத்தனைநாளிவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலுமிடரே சொல்வார், நச்சைவருமிதனாலே தெளிவுற்ற மனதென்று நல்லோர் சொல்லார், சச்சடியை விட்டு விடு முப்பொருளை யோர்பொருளாய்த் தனித்துப் பாரு, பிச்சையென்ன விசாரமென்ன தலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமானுண்டே. (ருசு)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியிருக்கச் சிவசொருபத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பேர்கள் ஆகாரத்துக்காகப் பல விதங்களான தொழில்செய்கிறதும், சித்துக்கள் வித்தைகள் செய்கிறதும், பொய்சொல்லுகிறதும், சிவ சின்னவேடத்தைக் கபடாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிறதும் என்னவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஆனைமுத லெறும்புகடைக் கமுதளித்துக் காக்கு
மொரு வரனேயல்லால், சேனைவித மாகவிந்த மானி
டர்கள் செய்வதெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனை
முதல் சமந்தவரார் உண்டபின்பு களித்தவரார் உற்
றுப்பார்க்கில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருடனைத்
தான் கண்டவர்க்குத் தெரியுந்தானே. (௫௭)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆன லறியலானேன், பெரியோர்களிடத்
தில் பக்தி வைராக்கியத்துடனே நிமிடநேரமாகிலும்
பிரியாமல் சரணடைந்தேவலுஞ் செய்துகொண்டி
ருக்கிறவர்களுக்கு எந்தபதவிகிட்டும்? என்று மனங்
கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுந்ததன லந்தவுடற்போய் மறு
வுடலில், கூசாதிருந்துந் தன்னண்டை குறைவொன்
றில்லா நிறைவாக, தேசாநேசர் சூழ்ந்திருக்கத் திரு
வோலக்கஞ்சேவிக்க, ஈசாவென்றே மறைபோற்ற
வெய்தும் பாமபதம்நெஞ்சே. (௫௮)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் நிழற்போற் பிரியாமற் சரணத்
தேவலுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன். ஐயோ! எத்

சிவாநந்தபோதம்.

சடு

தனை பிறவியோ எடுத்துவந்து நொந்திருக்கிற நான்
இன்னுமோர் பிறவி பிறப்பேனோ! இனிப் பிறவாம
லிருக்க மார்க்கமுண்டோ? அதைச் சொல்கவெ
ன்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

உடல்பொருளு மாவியுஞ்சற் குருநாதற்கே
வுண்மையுட னுதகத்தால் தாரைவார்த்து
நடமாடு மிம்முன்று மெனதென்றெண்ணு
நாயகனுஞ் சீவனையே யடிமையாக்கு
திடவாக்குத் தவறாமல் நிலைத்துநெஞ்சே
தேகந்தா னொழியளவு முதவிசெய்தால்
படமாடு மாவத்தை யணிந்தவீசன்
பதம்பெறுவா யுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே. (ருக)

மனங்கேட்தல்.

(அ-கை.) ஆனால் நல்லதாயிற்று. இதுவரைக்கும்
நானே உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுக்கு முடைய
வனென்று நீர் சொன்னபடி கேட்டு சர்வசங்கையு
மிழந்து நிர்விகாரியாய் என்ன கதியென்று கேட்கு
மளவிலே சீவனுண்டென்றும், சீவனுக்கு உடல்
பொருள் ஆவி தொந்தமென்றும், அதைக் குருவுக்
குத் தத்தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான்
சொற்படி நடந்து சீவேசனாகிறதாய்ச் சொன்னீர்;

சுசு

சிவாந்தபோதம்.

மகாசந்தோஷமாயிற்று! அப்படியே சீவன்முத்தி யடைகிறதானால் நானித்தனைப் பிரயாசப் படவேண்டியதென்ன? நான் நீ யார் என்பது இவ்வளவு சந்தேக மற்று நான் தெளிவுகொண்ட லாபமென்னவாகப் போகிறதென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சீவனே நீயாகு மறிவுநீயாஞ்

சிவன்றானே நீயாகும் பரமுநீயாம்

தாவுகின்ற செயலுடனே மனதென்றுன்னை

சாற்றியதோர் நாமமாஞ் சர்வசங்கை

மேவவே மொழிகிறது முனதால்நெஞ்சே

மெல்லமெல்லச் சொற்படியே மேவின்க்கால்

நாவுதனிற் பிரிக்கின்ற பேதமற்று

நாம்சிவமாய் வாழலாம் நாடிப்பாரே.

(சு0)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாலறியலானேன். இனி உடல்பொரு ளானி மூன்றும் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணச் சொன் னீர். இந்த மூன்றையுந் தெரியப்படுத்துமென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

உடலென்றற் சடாதார வுடலேயாகும்

உயிரான பிராணனே யாவியாகும்.

திடமாக விரண்டையுந்தா னெனதென்றுற்ற
 சீவனே சிற்றம்பலப் பொருளதாகும்
 அடவாக விம்முன்றுங் கொடுத்துத்தன்னை
 அடிமையெனச் சத்தியமா யிருந்தால்நெஞ்சே
 இடமான கதிபெறவே யுபதேசிப்பார்
 இப்படியே குருபதத்தி லிஷ்டம்வையே. (சுக)

மனங்கேட்தல்.

(அ-கை.) அப்படியே செய்பலுற்றேன். இனி
 தீகையென்பதும், நூலென்பதும், குருசொல்லென்
 பதும், சாதகமென்பதும், முத்தி, வீடு என்பதும்
 தெரியச்சொல்கவென்று மனங்கேட்க, அறிவுகூறு
 கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

தீகையது நூலாகும் நூல்விளக்காம்
 திறமான சற்குருசொல் லுபாயமாகும்
 தாக்குகின்ற சாதகந்தா னேணியாகும்
 சபையென்ற வெளிதானே வீடதாகும்
 மார்க்கமென்ற திதுநெஞ்சே முன்னோர்கூட
 வாழ்ந்தவரு மிப்படியே மருவிப்பாரு
 நோக்கையிலே யிதிலொன்று நழுவிற்றூனல்
 நொந்துநொந்து பிறவியினி னுழைக்கும்பாரே.)

மனங்கேட்ததல்.

(அ-கை.) எல்லாம் உள்ளபடி யென் றறிந்துகொண்டேன், இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான் கடைத்தேறும் பொருட்டாய் உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்கவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அப்படியே செய்விப்போ மழகுநெஞ்சே
யாசான்றன் றிருவடிக்கே யன்பதாக
வெப்படியா கிலுமுன்னை மாயைகிட்டி
யிதம்போலாம் ஜெனனமதற் கிடங்கொடாதே
செப்படிபோல் வந்ததொரு ஜெனனநீங்கி
சிவானந்த போதகமாய்த் தெளிவாய் நீயும்
மைப்படியுங் கன்னிபங்கன் குருவாய்வந்து
வாதனையைத் தீர்த்திடுவார் வணங்குவாயே.(சுட)

பொது கவனிப்பு.

(அ-கை.) இதுவரையிலுஞ் சீவனைப் பின்னிட்டு, மனதை முன்னிட்டு, சற்குருவைப்பின்னிட்டு, அறிவு முன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்து சற்குருகடாக்ஷம் பெற்றுக்கொள்ளும் வகை கூறினது. இனி மனதைப் பின்னிட்டு, ஜீவனை முன்னிட்டு, ஜீவனுக்குள் மன்மொடுங்கி முத்தி யடையத்

(4)

சிவாநந்தபோதம்.

சுக

தக்கதாக அறிவைப் பின்னிட்டு சற்குருவை முன்னிட்டு, அறிவைச்சீவனுக்குப்போதித்துநீநானென்று இரண்டில்லாத பரிபூரணமாய் ஆக்கும்பொருட்டு, ஜீவனுக்குக் குரு சிவானந்தம் போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

ஆதியே யந்தமே யருமையான
வருட்கடலே யையனே யகண்டமுற்ற
சோதியே சொரூபமே சுகத்தைக்காட்டும்
சுத்தனே சித்தனே சுயம்பிற்பொங்கும்
பாதியே பரமனே பாரின்மீதே
பரம்போகச் சுந்தரமா யெழுந்துவந்த
நீதியே யென்னுடைய பிறவிரீக்கும்
நிச்சயமே திருவடிக்குச் சரணென்றேனே. (சுச)

குரு சொல்லுதல்.

தீக்ஷமுறை யாகவே சரணஞ்செய்த
செல்வனே ஞானமென்ற தீரம்பெற்று
பாக்கியமாய் மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்
பாரினிலே வெகுபேர்கள் பதைத்துவந்தார்
பாக்கியத்தாற் சிதறினார் சிலதுபேர்கள்
பாழ்மனத்தாற் சிதறினார் சிலதுபேர்கள்
தாக்கியதோர் சாதகத்தில் தாளாமற்றான்
தவறுண்டே போயினார் சங்கையுற்றே. (சுரு)

சங்கையது விட்டாற்போற் றென்றுபட்டு
சாஸ்திரத்தின் பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு
மங்களமாய் தீக்ஷதனைப் பெற்றுநன்றாய்
வையகத்தின் சுழலினிலே மயங்கிச்சென்று
பங்கமா யபிமானத் தொழிலேசெய்து
பதுங்கினார் குருமுகத்துக் காகாமற்றான்
திங்களணி சடையார்தன் பாதஞ்சேர
திவினையில் மெலிந்திட்டார் சிலதுபேர்கள். (சுசு)
அப்படியே நீரழகித் தடத்தைவிட்டே
யம்பலத்திற் கேகரமற் காலன்பாசற்
தப்பவகை யறியாமற் பிறவிதன்னிற்
சாருவையோ நிலைகொண்டு சாதப்பாயோ
ஒப்பவே யுடற்பொருளு மாவிழுன்று
மூலகத்தால் தாரைவிட்டு வுனைநானென்று
செப்பவுந்தா னாவிழந்தே யடிமையாகிச்
சிந்தையற்றுச் சிவமாகி வாழ்கநீயே (சுஎ)

ஜீவன் சொல்லுதல்.

பாக்கியங்கள் பெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதறியே வந்ததொரு பாரிலுள்ளோர்
வாக்கினால் மனத்தாலுஞ் சாதகத்தின்
வருத்தத்தாற் சிதறினபே ராராரையா
நோக்கினத்திற் றவறாமற் பிடித்துமுத்தி
நுண்ணறிவாற் பூரணத்தை யடைந்ததாரோ

நாக்கியதோர் மைந்தர்களை யறியச்சொல்லும்
தயாபரனே குருமூர்த்தி சொல்வாய்நாதா. (சுஅ)

குரு சொல்லுதல்.

எத்தனையோ மைந்தர்களைப் பெற்றேனப்பா
வெடுத்துரைப்பேன் மதலையே யின்பமாக
பத்திவை ராக்கியமு நமுகிடாமல்
பாரிலுள்ளோர் தங்களுக்குச் சொந்தமாக
முத்திபெறு மனக்கண்ணும் பிரகாசித்து
மூதறிவால் தத்துவத்தை முழுதுமாள
சத்துசித்தா னந்தமுமாய்ப் பூரணத்தைச்
சார்ந்திட்டான் குழந்தையென்ற தங்கந்தானே.()

ஆமென்றே வந்தவர்க ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குத் திகைஷவைத்தோ மன்பதாக
ஓமென்ற முத்திரெறிக் கொவ்வுவாரோ
ஓதுங்கியே பதுங்கியே யோடுவாரோ
நாமென்ற வகங்கொண்டு நமுகிப்போரார்
நாதனையே தூஷித்து நலம்பெறாமல்
போமென்றே தள்ளவில்லை யவர்கள்தானே
பொல்லாங்கைக் குறித்தல்லோ போய்விட்டாரே.

கிலைக்கவென்று வந்தவரில் தவறிப்போன
நெஞ்சகரைச் சொல்லக்கேள் நினைவாய்நீயு
முலைகருதிக் கைப்பிடித்துப் பாலுண்ணாமல்
மூடத்தால் நானென்ற வகந்தையுற்று

கலைகருதி நில்லாமற் சாதிக்காமல்
கற்றபொருள் போதுமென்றேபெருமைகொண்டு
கொலைகளவாம் வஞ்சகத்தை விடாமற்றானே
குலைந்திட்டான் வைத்தியலிங்கன் குரூரன்றானே.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனே மைந்தர்கள்தன் நிறத்தைக்கேட்டு
அறிந்திட்டேன் முத்திபெற்றோர்க்கடியென்றானே
செப்பமாஞ் சரணங்கள் கோடிசெய்தேன்
சிதறினவர் பால்மனமுஞ் சொல்லவொட்டேன்
கொப்பெனவே யெனையாள விற்குவந்த
கொற்றவனே யுனைப்போலத் துலக்கங்காடு ணன்
இப்பவே யடிமைகொண்டு காக்கவேண்டி
யிரங்கியே யருள்புரிவா யெந்தன்கோவே. (௭௨)

அறிவாள னாகியே பணியறுத்து
அச்சங்க ளெல்லாந்தா னறுத்துப்போட்டு
குறியாள னாகவே துணிந்துவந்த
கொடும்பாவி யெனையாளக் கூச்சமென்றோ
தறியாள னாகின்ற வுலகத்தேதான்
சங்கையது வந்தாலுந் தாளமாட்டேன்
முறியாள வந்தகுரு நாதாவுந்தன்
முகிழ்மலர்த்தாள் கதியென்று முனைந்திட்டே
[னே. (௭௩)]

குரு சொல்லுதல்.

நிலமதனைச் சலத்தினுற் சுத்திசெய்து
நிராமயமாங் கணபதியை நாட்டிவைத்து
பலமுடைய சோதிமலர் சாத்திமிக்கப்
பரிவான புகைதூபங் காட்டிப்பின்னுந்
தலமுடைய வெளியதனை நிவேதனஞ்செய்
சரணஞ்செய் யென்மகனே யுபதேசிப்போம்
பிலமுடனே யிடம்வலமாய்ச் சுற்றிவந்து
பெருவிரலைப் பற்றிக்கொள் பேரின்பத்தே. (எசு)
அன்புடனே யுடல்பொருளு மாவிழுன்றும்
அறுதியா யளித்துவிட்டு நீதானையா
தென்புடனே யடிமையெனச் சத்தியஞ்செய்
சிதறாமல் நில்லப்பா தீகைகூவைப்போம்
பின்புந்தன் செவிதானே யோனியாக
பேசுமெந்த னுவுதா னிவிங்கமாச்சு
இன்பமுட னனுபோகத் திருக்கவென்றே
இருசெவியி லுபதேச மேற்றுவோமே. (எரு)

ஜீவன்சொல்லுதல்.

அப்படியே பஞ்சசுத்தி பூசைசெய்தேன்
அழகாகச் சரணங்கள் பிரகாரஞ்செய்தேன்
செப்பினதோர் பெருவிரலைப் பற்றிக்கொண்டேன்
தேகமுடன் பொருளாவி தத்தந்தந்தேன்
ஒப்பதுவா யானுமே யடிமையானேன்
யுகமுழுகத் தடைவரினு மசையாநிற்பேன்

தற்பரனே திகைச்செய்யுங் கருணைவைத்து
சற்குருவே திருவடியிற் சரணென்றேனே. (எசு)

குரு சோல்லுதல்.

வேறு.

ஞானமென்பதில் நால்வகையுண்டதை நாமுரைத்
திடக்கேளாய், தானமுற்றனர் சரியையுங்கிரியையுஞ்
சாருமேசிவயோக, மோனமுற்றமெய்ஞ் ஞானமே
நான்கதா முடிவதைப்பெறுவாயே, யீனமற்றவென்
மைந்தனே யுன்னிட வின்பமேதுரைப்பாயே. (எஎ)

ஜீவன் சோல்லுதல்.

தேசிகாவிந்த நால்வகையென்றதை தெரியவு
முரைத்திட்டால், மோசமாயின்ப முற்றிருப்பது
தனை மொழிந்திடுமெனக்கேட்பேன், ஆசையற்றதா
யிருந்திடிவழைத்திட வதிசயங்கொள்வேனான், நேச
முற்றதிற் பத்தியேயுறைத்திடில் நிலைத்திடுமையாவே.

குரு சோல்லுதல்.

அங்கசுத்தியு மாலயந்தொழுவதுஞ் சரியையென்
றறைவார்கள், மங்களத்துடனட்டமாசித்தியும் வரை
யுஞ்சக்கரபூசை, பொங்கமானது கிரியையாம்வாயு
வை பிரண்டிடாதிழுத்திட்டு, தங்கிரின்றதோர் யோக
மென்றிதனையே சாற்றிடுமறைதானே. (எசு)

ஞானமேதெனக் கேட்டிடின்தத்துவ நானென
வுணர்ந்திந்த, ஊனைநானென வுரைத்ததையகன்று
பின்னொழி வறத்தனைக்கண்டு, மானம்வெட்கமுந்
துக்கமுங்கவலையும் வஞ்சனைதான்போக்கி, யீனமற்
றுநான் சிவமெனத்துணிந்தது மிழந்ததுமுடிவாமே.

ஜீவன்கேட்க குருசொல்லுதல்.

இந்தநாலினி லின்பமுற்றிருக்கையி லிச்சடம்
விழுந்திட்டால், தொந்தமானதோர் பலனென்ன
தெரிந்திடச் சொல்லுவாய்குருமூர்த்தி, சொந்தமாக
வே கேள்மகனேயதன் சுகமதையறிவிப்போம், தந்
தனங்களாய் விடாமலேகேட்பது சரியென மகிழ்ந்
தேனே. (அக)

சரியையென்பது குறைவறச்செய்துமே தன்கடம்
விழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவே யெடுத்திடுங்கட
மது கிரியையுமுடிந்தேகில், உரிசையாகிய யோகமே
செய்யவு முடலெடுத்துழைக்குங்காண், பரிகொள்
யோகமு முற்றவுமுடிந்துடற் பாரினிலுருவாமே. ()

ஞானமேபெற வெடுத்திடுமவ்வுடல் நமுகிடை
துரைத்திட்டாம், ஈனமாகிய செனனமும் போக்
கிடுமீசனேதானாகி, வானமுற்றதோர் சச்சிதானந்த
மாய் வாக்குரைக்கெட்டாத, மோனமுற்றுதா னெந்
குமாய் நிறைந்தது முத்தியென்றுணர்வாயே. (அங)

ஜீவன் சோல்லுதல்.

அப்பனையெனை யடிமையாக்கொண்டவோ ரழு
குள்ள குருமூர்த்தி, தப்பவேகதி வேறெனக்கில்லை
நின் றுளது கதியென்றேன், ஒப்பவேசிவ ஞானமு
முணர்த்திடி லுகந்ததிலுன்றிக்கொண், டிப்பவே
பர வீடதிலேகுவன்சனே யருள்வாயே. (அச)

குரு சோல்லுதல்.

வேறு.

தத்துவமேயுடல் தானெனுமானது தன்னையறிந்
திடுநீ, சித்ததுவாயபி ராணனிரானதில் திரண்ட
தைக்கண்டிடுநீ, கற்றுமேகாணுக் கண்மணியானதை
கண்டுதெளிந்திடுநீ, முற்றுசிவானந்த போதகமா
னது முத்தியுமிதுதானே. (அரு)

வேறு.

அறிவுபோ தகமென்ற நூலைப்பாரு
அதற்குமுன்னே உடலறியும் விளக்கம்பாரு
பிறிவின்றி மேவின்றி மறைப்புமின்றிப்
பேரின்ப வமுதமழை பெய்தநூல்தான்
நெற்கொண்ட வந்நூலை யிசைந்துபாரு
நிலைக்கவே யப்படியே தீகைவைப்போம்
பொறிவிட்டு சபைபுகுவாய் பிக்கோயில்லை
பெரும்பொருளைக் கைக்கொண்டு பிழைத்துக்
கொள்ளே. (அகூ)

ஜீவன்சொல்லுதல்.

அப்படியே போதிக்க முத்திபெற்றேன்
 அரியயனுங் காணாத வடிவுங்கண்டேன்
 தப்பியே யிளைக்காமற் பிழைத்துக்கொண்டேன்
 சஞ்சலத்தை யிழந்துநான் சுகத்தைப்பெற்றேன்
 ஒப்புவமை சொல்லவொரு வரையுங்காணேன்
 உணப்போலே தெளிவுரைக்குங் குருவுங்காணே
 செப்பவே நாவிழந்தேன் பரமானந்தத் [ன்
 தீவிலே சேர்ந்திட்டேன் வாழ்ந்திட்டேனே.(அ௭)

ஞானியென்ற பெயர்களையே கண்டுகொள்ள
 நல்லதொரு கண்பெற்றேன் பேசவென்ற
 லீனமறச் சொற்கற்றேன் சிரவணத்தால்
 ஏகாந்த பரகவன மெய்தலானேன்
 மானமற்ற வடியருட னுசைகொண்டேன்
 மருவுமுடல் குருவுக்கே வணங்கிப்பெற்றேன்
 தானமுற்றேன் சிவானந்தந் தனிலேநின்றேன்
 சச்சிதா நந்தனென்றே தழைத்திட்டேனே.(அ௮)

வாழ்வுமுதற் சம்பத்தை மதித்திடாமல்
 மலைமேலே யேறினதோர் பறவையானேன்
 தாழ்வுகளா யுலகோர்சொல் நிந்தையெல்லாம்
 சகாயமென்றே யெண்ணிச்சந் தோஷமானேன்
 வீழ்வுதரு நரகிலுள்ள மாண்பர்க்கெல்லாம்
 வீழாம லேமனிதர் மேலுமானேன்

௫௮

ஏழுலகும் மேலேழும் நானேயானேன்
ஏகாந்தத் தீவினிலே யிறங்கினேனே.

(அக)

குநு சொல்லுதல்.

மைந்தனே யுனைப்போல வோடிமெள்ள
வாதனையே தீர்ந்துமதி மயங்கிடாமல்
பந்தமறுத் தேபின்பு குருவைத்தேடி
பரமாகி வாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவப்பா
சிந்தையற்ற பெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
சிவஞானி தன்னுடனே நேசஞ்செய்தே
எந்தனையே பெற்றவனே யப்பாவப்பா
வெடுத்தனைத்தே யம்பரத்தி லிருப்போம்நாமே.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

வெண்பா.

மறந்தேனோர்வார்த்தை மகிழ்ஞானமூர்த்தி
துறந்தேனினித்தெரியச் சொல்வாய் - சிறந்திலகு
பத்திசெய்வோருக்குப் பலனேததைக்கொடுக்கும்
குத்திரருக்கென்ன குணம்.

(கக)

குநு சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

எண்ணிலாத்தவங்க ளியாகங்கள் செயினு மீஸ்வர
விஷ்ணுவா லயங்கள், பண்ணுலாக்கவிதை பாடினு
மனேகம் பாரினில்வரும்பலனேது, கண்ணுலாவிய
நற் சுருதிமெய்ப்பொருளைக் கண்டரனடியாருக்,

சிவநந்தபோதம்.

ருக்.

குண்ணலாமெனவழு தளித்தவனடைபல னுரைக்க
வுமுடியாதே. (கூஉ)

வேதமாகம சாஸ்திரபுராணங்கள் விரிந்தநூலறிந்
திடாவிந்து, நாதமேயுரு வாமத்விதானந்த ஞானமே
பெற்றிடவேண்டின், ஓதவல்லவர் சத்துச்சித்தானந்த
முற்றநல்லடியோர்க்குப், பாதபூஜைக ளடங்கலுஞ்
செய்தவர் பலனுரைக்கடங்காதே. (கூங்)

கலித்துறை.

அன்னமளிப்பாரைக் கலைப்பாருமிந்த வவனிமிசை
பின்னலவர்க்குப் புரிவார்நினைப்பா ரிகழ்ந்திடுவார்
மன்னவராயிருந் தேமறிப்பாரையு மறலியினி
யென்னென்னவேதனை செய்வான்முடிவி லியம்பரி
[தே.(கூச)]

சிவனருள்பெற்றுயர் மேலோர்தமக்குஞ் சிவனை
யுன்னித், தவஞ்செயு மன்பர்க்குஞ் சிவவேடம்பூண்ட
தன்னியர்க்கு, முவந்தேபணிபுரி வார்மேலுக் ருண்
மையதாய், அவஞ்செய்தவரை யிகழ்வோரடைவ
ரருநரகே. (கூடு)

பெரியோர்க்குத்தொண்டு செய்வாரைத் தடுத்திடும்
பேதையரும், சரியாநடுநிலை சார்ந்தவர்க்கல்லல்
சமைப்பவரும், பரிவானதிட்சை கொண்டோரை
மறிக்கும் பாதகரும், எரிவாய்நரகத் தெண்ணிற்று
யரி லிருப்பரென்றும். (கூசு)

வெண்பா.

இந்நூலைப்பார்ப்போர் எடுப்போர்படிப்போர்
நன்னூலெனமனதி னுடுவோர் - பொன்னூற்
படியேறித்தாண்டிப் பவசாகரத்தைக்
கடவுளக்குமுன்னிற்பர் காண்.

(௬௭)

சந்தேகமாதிகளைச் சாராமலேயகற்றிப்
பந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும் - இந்த நூல்
எந்தநாளும்மழியா யேகாந்தவீடதனைச்
சொந்தமாக்குமெனவே சொல்.

(௬௮)

கலிவிருத்தம்.

அரனங்கிரிவாழி யம்பிகைதாள்வாழி
பெருமான்பதம்வாழி பின்னைசரணம்வாழி
பரமேட்டியடிவாழி பாரதிபாதம்வாழி
கரிமுகன்கழல்வாழி கந்தன்திருவடிவாழியே. (௬௯)

கொச்சகம்.

வான்வாழிவானையளி மாதவரும்வாழி
கோன்வாழிகுருவாழி குவலயத்தோர்வாழி
ஆன்வாழியமரர்முத லிருடிசித்தர்வாழி
நான்நீயெனகமற்ற நாதாக்கள்வாழி.

(௭௦)

சிவாநந்தபோதம் - முற்றிற்று.

சற்குருவேதுணை.

கைவல்யநவநீத வசனம்.

இது கைவல்யநவநீதம் என்னும் திவ்யமான ஞான சாஸ்திரத்தை இலக்கணம் கற்றோரும், மற்றோரும், தமிழ்ப் பயிற்சியுள்ள பெண்பாலாரும் வாங்கிப்படித்துப் பலனடையும்படி, சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும், எளியநடையில் எழுதிய வசனகாவியம். இவ்வசனநூலை யாவராகிலும் ஸ்ரத்தையுடன் வாசிந்தால், ஜீவன், ஈஸ்வரன், ஜகத்தின் சம்பந்தா சம்பந்தங்களை அறிந்து, உலகபோகங்களனைத் தும் அபித்யமே என்று விடுத்து, ஒன்றான பிரமத்தைத் துதித்து, அப்பிரமத்தின் அருளால், ஜீவன் முக்தப்பத வியை அடைவாரென்பது திண்ணம். ஆகையால், இவ் வரியநூலின் பெருமையை நோக்கி, நமது இந்துக்கள் ஒவ் வொருவரும், சொற்பவிலையுள்ள இவ்வசனத்தை வாங்கி, தத்தம் குடும்பங்களில், இது ஓர் சிறந்த ரத்நமாகப் பாவிக்க வேண்டுவது ஆவசியகம். இதன் விலை அணு 4.

சு. கைவல்யநவநீத வசனம் (திக்கு)விலை அணு 8.

சொற்பிரதிகளை அச்சிட்டிருக்கின்றன. வேண்டுமோர் தயைசெய்து ஆலசியமின்றி வாங்கி வாசிக்கக் கோருகிற தும் தவிர, இதனால் வரும் சொற்பலாபத்தை ஓர் நல்ல தரும காரியத்துக்கு விரியோகிக்க உத்தேசித் திருப்பதால், தத்துவவிசாரணையுள்ள நல்லோர் அனைவர் அபிமானமும் வேண்டுகிறேன். கைவல்யநவநீத மூலம் விலை அணு 2.

புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

 கொ - லோகநாத முதலியார்,

மேரான் மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்ஷோ,

29 நெ. வைத்தியநாத முதலியார் வீதி, சென்னை.